

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/243/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713204363
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2713204363.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci navrhovateľa: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00151653, právne zastúpený: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, so sídlom Sad A. Kmeťa, 921 01 Piešťany, proti odporcovi: E. E., X.. XX.X.XXXX, trvale bytom J. H. XXX, XXX XX J. H., štátny občan SR, toho času J. K. N. K., P. XXX, XXX XX F., Č. K., o zaplatenie sumy 1652,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.622,44 eur spolu s úrokom v sume 49,76 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 194,60 eur a úrokom z omeškania v sume 137,89 eur a spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.622,44 eur od 19.12.2012 až do zaplatenia, a trovy konania vo výške 107,- eur a k rukám právneho zástupcu navrhovateľa je odporca p o v i n n ý zaplatiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 642,17 eur, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur mesačne, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Skalica dňa 25.6.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1652,24 eur spolu s dlžným úrokom vyčísleným ku dňu 18.12.2012 vo výške 49,76 eur, s úrokom z omeškania 194,60 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1652,24 eur odo dňa 19.12.2012 až do zaplatenia, náklady vo výške 137,89 eur a trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 20.5.2003 uzavrel navrhovateľ s odporcom zmluvu o kontokorentnom úver č. XXXXXXXXXXXX/X/X podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Podľa článku I. zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi kontokorentný úver vo výške úverového rámca 15.000 Sk. Dňa 9.6.2005 uzavreli účastníci Dodatok k zmluve, predmetom ktorého bola zmena výšky úverového rámca na 45.000 Sk.

Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá do 19.5.2004. Doba trvania zmluvy o kontokorentnom úvere sa zmysle článku III. bodu 1. predlžovala vždy o dobu jedného roka, nakoľko odporca neoznámil navrhovateľovi, najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy. Jednotlivé splátky boli odporcom uhradené v zmysle listiny „úplný výpis z bankového informačného systému“. Odporca porušil ustanovenia o splácaní povoleného prečerpania a preto navrhovateľ odstúpil od zmluvy k 22.7.2011. Z toho dôvodu banka preúčtovala celú výšku pohľadávky z účtu č. XXXXXXXXXXX, kde bol zriadený kontokorentný úver a vytvorila nový účet č. XXXXXXXXXXX, na ktorý bola pripísaná dlžná istina z nepovoleného prečerpania a rovnako tak dlžné príslušenstvo pohľadávky. Suma vo výške 137,89 eur predstavuje náklady navrhovateľa evidované na bežnom účte odporcu č. XXXXXXXXXXX/X/X., ktoré vznikli z titulu poskytnutia povoleného prečerpania a ktoré boli po ukončení zmluvných vzťahov medzi navrhovateľom a odporcom založených zmluvou o

bežnom účte preúčtované na interný účet banky č. XXXXXXXXXX s názvom pohľadávky z nepovoleného prečerpania na účte, za účelom ich ďalšej evidencie a následného vymáhania, pričom do týchto nákladov bolo započítané jednou sumou príslušenstvo úveru poskytnutého na bežnom účte t.j. úrok, úrok z omeškania a poplatky okrem istiny úveru.

Písomným podaním právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 30.8.2014 doručeným súdu dňa 3.9.2013 navrhovateľ doplnil svoj návrh a uviedol že riadny úrok a poplatky sú zahrnuté v istine vo výške 1652,24 eur podľa ustanovenia čl. II ods. 8 zmluvy o kontokorentnom úvere. V uplatnenej istine nie sú zahrnuté úroky z omeškania, nakoľko boli vyčíslené samostatne v sume 194,60 eur vo výške 8 % ročne zo sumy 1652,24 eur od 30.6.2011 do 18.12.2012 a náklady vo výške 137,89 eur predstavujú tiež úroky z omeškania evidované na bežnom účte odporcu vo výške 8 % ročne zo sumy 1702,07 eur od 24.6.2010 do 29.6.2011.

Podaním zo dňa 13.12.2013 upresnil, že suma 1702,70 eur pozostáva z istiny vo výške 1493,73 eur, riadnych úrokov 188,84 eur a poplatkov 19,50 eur, ktoré predstavujú poplatky za vedenie účtu vo výške 11,50 eur a poplatky za SMS služby o stave bežného účtu vo výške 8 eur. Pri špecifikácii sumy 137,89 eur nastali chyby v písaní a počítaní. Suma vo výške 137,89 eur predstavuje úrok z omeškania, ktorý bol evidovaný na bežnom účte odporcu a ktorý bol vyčíslený nasledovne: vo výške 8 % ročne zo sumy 1666,92 eur od 1.6.2010 do 29.6.2010, zo sumy 1692,74 eur od 30.6.2010 do 15.7.2010, zo sumy 1707,76 od 16.7.2010 do 20.7.2010, zo sumy 1702,07 od 21.7.2010 do 30.6.2010.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa, predžalobnou upomienkou zo dňa 7.1.2013, Zmluvou o kontokorentnom úvere zo dňa 20.5.2003, Dodatkom ku zmluve o kontokorentnom úvere zo dňa 9.6.2005, výpisom z účtu č. I. 13 - 17, úrokovými sadzbami, všeobecnými obchodnými podmienkami, podaním navrhovateľa zo dňa 30.8.2013 a zo dňa 13.12.2013, zápisnicou z pojednávania zo dňa 15.7.2014, Dohodou o úhrade záväzku zo dňa 19.6.2014, prehľadom transakcií, úradným záznamom o doručovaní zo spisu 5C/19/2014 a ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Zo zmluvy o kontokorentnom úvere uzavretej s odporcom dňa 20.5.2003 súd zistil, že predmetom zmluvy je poskytnutie kontokorentného úveru č. XXXXXXXXXX/X/X odporcovi v sume, mene a podľa podmienok dohodnutých v tejto zmluve. V zmluve bola dohodnutá výška úverového rámca: 15.000 Sk, úroková sadzba: 10,85 % p.a., splatnosť úrokov: mesačne k ultimu mesiaca, konečná splatnosť úveru: 19.5.2004, poplatok za poskytnutie úveru: 2 % z výšky úverového rámca, poplatok za správu úveru: 0,20 % z výšky úverového rámca/mesačne, úrok z omeškania: 26,40 % a úrok z prečerpania 26,34 %.

Podľa článku II. bod 1. Zmluvy o kontokorentnom úvere sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy odporcu na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu uvedeného v čl. I. zmluvy aj v prípade, ak nebude existovať dlžníkova pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca. Čerpanie úveru je odporca oprávnený požadovať až do dňa konečnej splatnosti úveru, v rozsahu úverového rámca dohodnutého v čl. I. zmluvy.

Podľa článku II. bod 4. Zmluvy o kontokorentnom úvere je odporca povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, stanovenom čase platiť úroky a poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky.

Podľa článku II. bod 8. Zmluvy o kontokorentnom úvere sa strany dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny.

Podľa článku III. bod 1. Zmluvy o kontokorentnom úvere sa zmluvné strany dohodli, že zmluva o kontokorentnom úvere sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu jedného roka odo dňa podpísania zmluvy o kontokorentnom úvere zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy o kontokorentnom úvere sa predlžuje o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy o kontokorentnom úvere, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy o kontokorentnom úvere, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka.

Podľa článku III. bod 2. Zmluvy o kontokorentnom úvere úver je splatný v deň splatnosti uvedený v základných podmienkach zmluvy. V prípade predĺženia zmluvy podľa bodu 1 tohto článku sa splatnosť úveru predlžuje o dobu, o ktorú bola predĺžená účinnosť zmluvy t.j. o jeden rok.

Podľa článku III. bod 5. Zmluvy o kontokorentnom úvere odporca vyhlásil, že sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlásil, že sa oboznámil aj so Sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely tejto zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 1.8.2002.

Podľa Dodatku č. 1 k zmluve o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X zo dňa 9.6.2005 sa navrhovateľ s odporcom dohodli že ustanovenia zmluvy sa menia takto: výška úverového rámca uvedená v článku I. v základných podmienkach zmluvy sa mení takto: výška úverového rámca: 45.000 Sk a úroková sadzba uvedená v článku I. v základných podmienkach zmluvy sa mení takto: úroková sadzba : typ premenlivá 11,15 % p. a.

Z prehľadu úrokových sadzieb platných do 19.6.2012 navrhovateľ stanovil úrok pre povolené prečrpanie vo výške 17,90 %, úrok z omeškania 8 % a úrok z prečerpania 8 %

Podľa výpisu z účtu č. úveru XXXXXXXXXXXX v účtovnom období 14.5.2003 - 20.4.2006 bola dňa 20.5.2003 schválená a aktivovaná kontokorentná zmluva - 15.000 Sk, odporcovi bol účtovaný poplatok 300 Sk. Odporca využíval účet na výbery kartou, hotovostné výbery ako aj poukazoval na účet úhrady uskutočňoval výbery a platby kartou, pričom mu bol pravidelne účtovaný poplatok za JP vo výške 3 Sk. Dňa 9.6.2005 došlo k zmene aktívnej kontokorentnej zmluvy a odporcovi bol vyúčtovaný aj poplatok vo výške 600 Sk. Ku dňu 20.4.2006 bol zostatok na účte - 43275,40 Sk.

Podľa výpisu z účtu č. úveru XXXXXXXXXXXX v účtovnom období 8.4.2006 - 31.7.2011 bol konečný zostatok na účte - 1652,24 eur. V priebehu tohto obdobia odporca realizoval výbery kartou, platby kartou, hotovostné vklady. Odporcovi boli účtované zmluvné úroky z omeškania a debetné úroky

Výzvou zo dňa 7.1.2013 právny zástupca navrhovateľa vyzval odporcu, aby svoj dlh v celkovej výške 2034,49 € uhradili ku dňu 19.12.2012.

Z výsluchu právneho zástupcu navrhovateľa pred začatím konania veci samej súd zistil, že právny zástupca bol oboznámený s adresou súčasného pobytu odporcu a uviedol, že pokúsi sa s odporcom uzavrieť dohodu o splácaní pohľadávky a za tým účelom žiada pojednávanie odročiť.

Podľa Dohody o spôsobe úhrady záväzku formou splátkového kalendára zo dňa 26.8.2014 odporca uznal svoj záväzok voči banke vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX/XXXX uzavretej 22.7.2011, ktorý ku dňu 18.6.2014 predstavuje sumu 2170,19 eur. Odporca sa zaviazal splácať sumu v mesačných splátkach po 100 eur. od 27.6.2014. Posledná splátka bolo vo výške 70,19 eur so splatnosťou 27.3.2016. Účastníci sa dohodli, že v prípade omeškania dlžníka so zaplatením čo i len jednej splátky, odporca stratí výhodu splátok a splatnou sa stane celá nesplatená suma záväzku.

Na pojednávaní dňa 11.11.2014 právny zástupca navrhovateľa uviedol, že od podania žaloby na súd odporca neuhradil z uplatnenej pohľadávky žiadnu čiastku. Čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru, tento bol podľa všetkého odporcovi odpísaný z účtu pri jeho poskytnutí v pôvodnej výške 15 tis. Sk v roku 2003 resp. potom z výšky 30 tis. Sk pri jeho zvýšení v roku 2005, o tomto však nemá od SLSP doklady a na ďalšie pojednávanie sa pokúsi zabezpečiť od SLSP výpisy z účtu aj od r. 2003 do r. 2006. Odporca realizoval platby z účtu a výbery z účtu pomocou platobnej karty do 31.07.2009, kedy vyčerpal limit povoleného prečerpania - 45.000 Sk. Následne na účet už nezasielal vklady - nerobil úhrady, takže sa dostal do nepovoleného prečerpania a z tohto odporcovi potom plynuli úroky z omeškania. Dovtedy dlžná suma bola len úročená v rámci sadzby, ktorá bola dohodnutá v zmluve. Ku dňu 22.07.2011 bola daná odporcovi výpoveď, v dôsledku čoho účet s povoleným prečerpaním zanikol a bol zrušený a pohľadávka z tohto účtu voči odporcovi bola prevedená na interný účet SLSP a následne boli podniknuté kroky na vymáhanie pohľadávky.

Právny zástupca navrhovateľa založil do spisu fotokópiu dohody o spôsobe úhrady záväzku. Právny zástupca navrhovateľa ďalej uviedol, že navrhovateľ mal záujem dohodnúť sa s odporcom na mimosúdnom vyriešení sporu s tým, že v auguste 2014 zaslal odporcovi Dohodu aj so splátkovým kalendárom. Odporca túto dohodu podpísal avšak do dnešného dňa neuhradil žiadnu splátku. Z toho dôvodu navrhovateľ trvá na podanom návrhu s poukazom aj na čl. 3 uzavretej dohody.

Podľa § 23a ods. 1 Zák.č. 634/1992 Zb. o ochranu spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Zákon č. 634/92 Zb. v znení neskorších predpisov bol následne zrušený a nahradený zákonom č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 OZ /účinný od 1.4.2004 do 31.12.2007/, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 879f ods. 3,4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona (t.j. 1.4.2004) sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3.

Podľa § 1 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenia § 3 ods. 6.

Podľa § 710 ObZ Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 479 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení, ods. 2 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd zastáva názor, že predmetná zmluva o poskytnutí kontokorentného úveru a dodatok k nej je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Preto treba na právny vzťah medzi odporcom a navrhovateľom aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere je absolútny obchod. Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Zmluva o poskytnutí kontokorentného úveru ako aj všetky dodatky k tejto zmluve sú typovými zmluvami, uzatváranými vo viacerých prípadoch, pričom odporca jej obsah nemohol reálne ovplyvniť. Ide o spotrebiteľskú zmluvu aj vzhľadom na to, že bola uzavretá v čase keď sa na tento typ zmluvy nevzťahovali ustanovenia občianskeho zákonníka, avšak v tomto prípade je nutné aplikovať

smernicu č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorú Slovenská republika prebrala. V rámci eurokonformného výkladu sa ochrana spotrebiteľa vzťahuje na všetkých spotrebiteľov, bez ohľadu na to, či uzavreli zmluvu podľa občianskeho zákonníka alebo iného predpisu. Podľa č. I. 3 ods. 1 Smernice rady č. 93/13/EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Keďže odporcovi bol poskytnutý kontokorentný úver teda čerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte iným spôsobom ako na kreditnú kartu, nejednalo sa o zmluvný vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to súd daný vzťah posúdil podľa predpisov občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a obchodného zákonníka týkajúce sa zmluvy o bežnom účte a zmluvy o úvere.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne len čiastočne. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená zmluva o poskytnutí kontokorentného úveru dňa 20.5.2004 vo výške úverového rámca 15.000 Sk, na základe ktorej navrhovateľ realizoval príkazy na prevod alebo výber finančných prostriedkov zo účtu odporcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Na základe Dodatku č. 1 bol odporcovi poskytnutý kontokorentný úver zvýšený na 45.000 Sk. Podľa zmluvy o kontokorentnom úvere predstavovala úroková sadzba 11,85 % ročne a konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 19.5.2005, v prípade predĺženia zmluvy o kontokorentnom úvere sa splatnosť predlžovala vždy o dobu, o ktorú bola predĺžená účinnosť zmluvy o kontokorentnom úvere. V konaní bolo listinnými dôkazmi preukázané, že odporca využíval kontokorentný úver, ktorý mu bol poskytnutý a čerpal peňažné prostriedky z účtu. Výpisy z účtu odporcu a prehľady o transakciách na účte odporcu súd považoval za dostatočný dôkaz o tom, že odporca postupne peňažné prostriedky vyčerpal. Následkom čerpania finančných prostriedkov kontokorentným spôsobom a nesplácania dohodnutých minimálnych splátok, úrokov a poplatkov vznikol odporcovi záväzok vo výške 1652,24 Eur. Odporca v konaní nepreukázal, že by svoje záväzky uhradil a tieto zanikli zaplatením alebo že by zanikli z iného dôvodu predpokladaného jednotlivými ustanoveniami občianskeho zákonníka. Preto súd čiastočne vyhovel návrhu a zaviazal odporcu na zaplatenie istiny 1.622,44 eur.

Súd zamietol návrh v časti sumy 29,80 eur (900,-Sk) a to z toho dôvodu, že táto suma predstavuje poplatok za poskytnutie úveru. Tento poplatok bol dohodnutý v zmluve o kontokorentnom úvere zo dňa 20.5.2003 vo výške 2 % z výšky úverového rámca, čo pri úverovom rámci 15.000 Sk predstavovalo sumu 300 Sk a pri zmene úverového rámca na sumu 45.000 Sk sumu 600 Sk. Účtovanie týchto poplatkov vyplýva aj z predložených výpisov z účtu odporcu. Celkom tak navrhovateľ vyúčtoval odporcovi poplatok za poskytnutie úveru vo výške 900 Sk t.j. 29,80 eur. Ako už bolo vyššie zdôvodnené, uvedená zmluva o kontokorentnom úvere, hoci bola uzatvorená v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a je absolútnym obchodom, súčasne je aj spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy. Z toho dôvodu mal súd ex offio povinnosť skúmať či táto zmluva neobsahuje nekalé resp. neprijateľné podmienky a úlohou súdu je zabezpečiť aby spotrebiteľ nebol takouto neprijateľnou podmienkou viazaný. Niet pochyb, že uvedená zmluva je vopred pripraveným tlačivom, pričom súdu je známe, že uvedené typy zmlúv navrhovateľ používa bežne a u väčšieho počtu spotrebiteľov.

Súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá. Za neprijateľnú považuje súd zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Súd si osvojuje v tomto smere nemeckú názorovú líniu, podľa ktorej či už administratívna agenda alebo posúdenie bonity predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Navrhovateľ bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, za ktoré má zaplatiť poplatok 2% z výšky úverového rámca. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku (§ 2 písm. e/ ZoSU), ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že tento poplatok je za uzavretie zmluvy a teda asi za

napísanie zmluvy a za posúdenie bonity záujemcu o úver. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa (Rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája. 2010 č. k. AZ 17 U 192/2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene). V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok, bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Aj z tohto dôvodu je zmluvná podmienka stanovujúca povinnosť platiť poplatok za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru neprijateľná a voči spotrebiteľom neúčinná. Z toho dôvodu súd sumu 29,80 eur navrhovateľovi nepriznal a návrh v tejto časti ako nedôvodný zamietol.

V konaní bolo preukázané, že odporca porušil dohodnuté zmluvné podmienky, keď riadne neplnil svoje záväzky spočívajúce v nesplatených vyčerpaných peňažných prostriedkoch, čím mu vznikol dlh na poskytnutom úvere vo výške 1622,44 eur, ktorú mal súd preukázanú z výpisu z účtu odporcu po odpočítaní sumy 29,80 eur (1652,24 eur - 29,80 eur).

Súd zaviazal odporcu aj na zaplatenie riadneho úroku vo výške 49,76 eur vyčísleného ku dňu 18.12.2012, keď odporca bol povinný v zmysle zmluvy o kontokorentnom úvere platiť aj dohodnutý úrok vo výške 11,15 % ročne.

Vzhľadom na to, že odporca nesplácal vyčerpaný úver riadne a včas dostal sa do omeškania, súd priznal navrhovateľovi aj vyčíslený úrok z omeškania vo výške 194,60 eur, ktorý bol vyčíslený zo sumy ku dňu 8.12.2012 zo sumy 1.652,24 eur za obdobie od 30.6.2011 do 18.1.2012 eur pri úrokovej sadzbe 8 % ročne a je v súlade s právnymi predpismi. Súd priznal navrhovateľ aj sumu vo výške 137,89 eur, ktorú navrhovateľ pôvodne označil ako náklady úveru, avšak neskôr bližšie zdôvodnil, že táto suma predstavuje úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1666,92 eur od 1.6.2010 do 29.6.2010, zo sumy 1692,74 eur od 30.6.2010 do 15.7.2010, zo sumy 1707,76 od 16.7.2010 do 20.7.2010, zo sumy 1702,07 od 21.7.2010 do 30.6.2010. Keďže je odporca aj naďalej v omeškaní súd priznal navrhovateľ aj úrok z omeškania z istiny 1622,44 € vo výške 8 % ročne od 19.12.2012 do zaplatenia. Všetky vyššie vyčíslené úroky z omeškania súd posúdil ako v súlade s § 517 OZ a § 3 nariadenie vlády SR 87/1995 Z.z. a preto ich súd navrhovateľovi priznal tak ako si ich navrhovateľ uplatnil a vyčíslil.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal neúspech len v pomerne nepatrnej časti (v časti 29,80 eur oproti žalovanej sume 1790,13 eur) súd priznal plnú náhradu trov konania. Súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 107,- €, ktorá predstavuje navrhovateľom zaplatený súdny poplatok za návrh a trovy právneho zastúpenia v sume 642,17 €. Navrhovateľ trovy právneho zastúpenia vyčíslil celkom v sume 737,18 eur a to za 5 úkonov právnej služby á 71,37 eur (prevzatie veci, písomné podanie na súd- návrh a začatie konania, písomné podanie na súd- vyjadrenie, účasť na pojednávaní dňa 15.7.2014, 11.11.2014), paušálnu odmenu za 5 úkonov vo výške 39,51 eur (3x paušál v roku 2013 vo výške 7,81 eur a 2 x paušál v roku 2014 á 8,04 eur), cestovné náhrady vo výške 97,29 eur, náhradu za stratu času vo výške 174,20 eur (za 13 začatých polhodín á 13,40 eur - 4 x 100 minút polhodín v smere Piešťany- Skalica a späť) a DPH v sume 122,86 eur (20 % zo sumy 614,32 eur). V súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb súd priznal navrhovateľovi len odmenu za 3 úkony právnej služby á 71,37 eur (prevzatie veci, písomné podanie na súd- návrh na začatie konania, účasť na pojednávaní dňa 11.11.2014) a jeden úkon vo výške 17,84 eur (1/4 zo sumy 71,37 eur) za účasť na pojednávaní dňa 15.7.2014 a to podľa § 13a citovanej vyhlášky, nakoľko za zastupovanie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci patrí odmena len vo výške 1/4 základnej sadzby tarifnej odmeny. Súd nepriznal navrhovateľ 1 úkon právnej pomoci a to písomné podanie na súd- vyjadrenie k výzve zo dňa 30.8.2013, nakoľko súd nepovažoval za účelný, keďže išlo doplnenie návrhu vo veci samej a upresnenie žalovanej sumy, čo už mal navrhovateľ urobiť v návrhu na začatie konania, keďže mu za tento úkon patrí odmena v celej výške. Vyúčtovanie odmeny advokáta aj za úkon vyjadrenie zo dňa 30.8.2013 by bolo nespravodlivé voči odporcovi, ktorý má povinnosť platiť trovy a to len z dôvodu, že navrhovateľ podal na súd neúplný návrh, a teda navrhovateľ svojím vlastným

zavinením spôsobil, že musel návrh na začatie konania dopĺňať. V tej súvislosti priznal advokátovi režijný paušál tiež len za 2 úkony vo výške 7,81 € a za 2 úkony 8,04 eur t.j. spolu v sume 31,70 eur. Z toho dôvodu súd priznal navrhovateľovi odmenu za 4 úkony právnej pomoci vo výške 231,95 eur (3x 71,37 eur + 17,84 eur). Cestovné náklady súd priznal navrhovateľovi vo výške 97,29 eur a to za 2 cesty na pojednávania (15.7.2014, 11.11.2014) v smere Piešťany - Skalica a späť pri počte km 320 (4x80 km), základnej náhrade 0,183 eur (320 x 0,183 = 58,56 eur), spotrebe paliva 8,9 l/100km a cene pohonných látok 1,36 eur (8,9 : 100x 320 x 1,36 eur = 38,73 eur) podľa § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v spojení s Opatrením MPSVaR. Trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 535,14 eur (úkony právnej pomoci 231,95 eur, paušálna suma 31,70 eur, cestovné náhrady 97,29 eur a náhrada za stratu času 174,20 eur) a keďže je právny zástupca platcom DPH súd mu priznal aj 20 % DPH zo sumy 535,14 € čiže sumu 107,03 eur. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú celkom sumu 642,17 eur a na úhradu tejto sumy súd zaviazal odporcu, ktorý bol v konaní neúspešný.

Súd v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporcovi zaplataenie priznanej sumy v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určil, z dôvodu, že súd má za to, že nie je v schopnostiach odporcu splatiť celý dlh naraz. Odporca je síce zamestnaný avšak jeho priemerný mesačný vymeriavací základ, z ktorého je počítané sociálne poistenie je vo výške cca 425,65 eur. Súd má za to, že povolením splácania dlhu v splátkach nebudú ohrozené práva navrhovateľa, a to vzhľadom na osobu navrhovateľa a výšku priznanej sumy.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)